

løgtingsvalið '90

Ferjulegan gerast liðug

Nú eru vit aftur boðsend at koma til valborðið, tí at samgongan ikki kann semjast og ikki er arbeiðsför. Hetta hevur verið lagið síðani seinasta samgonga bleiv skipað. Hetta hevur sannført allar veljarar um, at eitt landsstýri við leiðslu av fólkaflokkinum als ikki ber til. Eingin veruligur politikkur er furdur seinastu 2 árin, men eitt vóru hesir flokkar samdir í, tað var við tvungnari uppsparing at leggja tunga byrðu á hvørja einastu inntøku, sum frammanundan hevði nokk, samstundis sum nærur alt arbeiði bleiv steðgað og arbeiðsloysi bleiv veruleiki. Úrslitið

siggja vit, tað hava ongantíð verið so nógvar tvingsilssælur og væntandi verða fleiri, vit siggja tað best í okkara bygd.

So kunnu vit spyrja hvat hevur samgongan, sum báðir okkara lögtingsmenn eru partar av, gjørt fyri Norðstreym? Eg dugi so einki at siggja, men tá menn tóku seg saman at fara í holt við smoltstøð á fremra demningi í Fossdali, bleiv ikki smávegis av trupulleikum, hóast treytirnar fyri aliloyvinum vóru skjálprógvaðar, blivu trupulleikar av einum brúki, sum ein avbygdarmaður frammanundan hevði lagt á vatnið uttan loyvi frá

Vestmanna kommunu, eigarunum, friðingarnavnini og yvfrifriðingarnavnini, men fólkaflokkurinn gav loyvi uttan um bygdarráðið og eigararnar. Sostatt hevur fólkaflokkurin tikið heimild um játtan til slík brúk frá bygdarráðnum í Vestmanna. Hetta kalla vit diktatu, og hesum mótmælir javnaðarflokkurin harðliga.

Vit hava eina næstan lidna ferjulegu inni á Fjørð, sum ikki kann takast í brúk fyrr enn ljósmastrar eru uppsettar og ókið er liðugt. Mær er sagt, at arbeiðið, sum gjørt er, kostar uml. 26 mill. og vantar 1 mill. í til

ferjulegan kann takast í brúk. Hesum hava okkara umboð í samgonguni ikki megnað at hjálpt bygdarráðnum við. Vit vita øll at kommunan er figgarliga illa fyri, tí kann tað ikki vera nokur meining í at áleggja kommununi størri byrðar.

Eg tori ikki at lova gull og grønar skógar, nú einki annað er at hoyra enn at seinasta samgonga hevur tómt landskassan fullkomiliga, men eg tori at lova tykkum eina loysn á ferjuleguni, so hon kann takast í brúk og sleppast kann undan tí ovurhonds stóra trafíkkí gjøgnum bygdina.

Vestmenningar, eg fari

at heita á tykkum um at hugsa tykkum væl um valdagin, heiti á tykkum, at tit gera tykkara til at eitt veruligt skifti kemur í ta politisku leiðsluna og tykkara umboðan á lögtingi. Tí heiti eg á tykkum um at fara manssterk á val og velja umboð fyri javnaðarflokkinn, sum er einasta trygd fyri, at liviligt verður aftur í hesum landi. Tit verða ikki svikin.

Gott val.

Heini Johansen

Valevni Javnaðarfloksins

Heini Johansen

Norðurstreymoy

Nýtið tykkara rætt Farið á val!

Tað var í tøkum tíma, at tann borgarliga samgongan sá, at skuldi nakar møguleiki vera, at rætta hetta samfelagið aftur, so máttu teir frá.

Í tvey ár hava teir havt samgongusamráðingar. Hvussu kunnu teir fáa fólk at trúgva, at ein samgonga, ið hevur verið so ósamd, kann loysa týðandi mál, fyri samfelagið. Men hygg nú — nú eru teir bráðliga samdir um at geva Javnaðarflokkinum alla skuldina fyri tað óskil, ið er. Sera manninkandi má hetta sigast at vera. Tað eru jú teir, ið hava (ella skuldu havt) stýrt seinastu tvey árin. Tað eru teir, ið hava ríkið stóran part av okkara fólk úti í arbeiðsloysi, ella av landinum og tað er undir teirra leiðslu, at landskassans uttanlandsskuld er økt úr 300 mill. til 1,5 milliard.

Valevni Javnaðarfloksins

Petur Páll Mikkelsen

Eysturoy

Lættasti máttin er sjálvandi altíð at geva øðrum skyldina, men hvørjar trupulleikar loysir tað?

Allir flokkar á tingi hava sitið í samgongu í 80'unum, og hava sostatt allir verið við til at gera, at stóðan er, sum hon er. Nú er tíðin komin, at allir flokkar gera sitt til, at vit koma burtur úr hesi kreppu. Tað er neyðugt, at allir visa ein vilja, at taka saman hendur og fara til verka. Gamalt agd má gloymast, fyri at tað skal gerast møgult at fáa eitt skynsamt samarbeiði í lag.

Fyri veljaran er tað av týðningi, at álitið á politikararnar verður bygt upp aftur og minnst til:

Tað hjálpir einki at sita heima valdagin, tí tingið verður mannað kortini. Farið tí á val og geri tykkara ávirkan galdandi. Javnaðarflokkurin er altíð til reiðar at taka ábyrgd, Føroyum at frama.

Petur Páll Mikkelsen
valevni í Eysturoy

Lofta monnum ella lofta fyri Føroyar

Hetta at royna seg á einum nýggjum øki, um ein um er miseydnad á øðrum, er rættuliga menniskjansligt.

Tí skal ein ikki siga Birgir Danielsen ringan fyri, at hann roynir at sleppa sær av við sínar frustrationir aftan á 20 ára miseydnadur royndir innan sölupolitikk, við at royna seg innan rættuligan politikk.

Vónandi rennur hann seg ikki eisini her inn í hugtýngjandi vónbrot, tí Birgir Danielsen er: «eitt fitt skinn, men tørvar evni heilt ella lutvíst».

Birgir Danielsen er hálvavegna fornermaður, tí ongin vildi lurta eftir hansara ráðum viðvíkjandi svartkjaftavinnuni í 1981.

Men álvaratos, Birgir Danielsen!

Hvussu kundi tú vænta at nakar skuldi lurta eftir tær?

Hvussu sannlíkt var tað, at just hesi ráðini skuldu vera bein? (hvat tey heldur ikki vóru).

Tú vart jú herostratiskt kendur fyri at koma við skeivum ráðum og skeivum spádómum.

Millum vinnulivsmenn var tað jú vordandi vanlig kent, at segði Birgir Danielsen at prisurin fór

upp, so fór hann niður og øvugt, segði hann at tað loysti seg ikki at ala sjí, so fór silaprisurin í topp o.s.fr.

Skulu vit tosa um miseydnadur royndir í fiskivinnuni, nú Birgir tosar um «svartkjaftævintýrið», so veit eg eisini at siga frá nøkrum vinnulivsævintýrum, har Birgir Danielsen er hovudsponsurin, og tað er ikki just songarlestur fyri smábørn!

Vit kunnu t.d. taka eina gigantfiasko innan fiskivinnuna, sum hevur kostað skattaborgarunum milliónir, nevniliga Senegalprojektið hjá Birgir Danielsen.

Sjálvt ikki landsstýrið fram til 1989 mátti fáa at vita hvussu stór skandalan var, hóast landskassin skuldi rinda.

Ongin skal skuldseta Birgir Danielsen fyri ikki at fordeila fiaskoirnar javnt um klótuna.

Norðara hálvkúlan verður ikki við skerdan lut!

Her hava vit Nordafar í Grønlandi ta tíðina, tá einkabarn Birgirs umsat stóðina.

Handan jarntjaldið rukku hansara genialu keyparaevni eisini, tá hann keypti teir víðagitnu Polensbátarnar fyri tað

Valevni Javnaðarfloksins

Atli P. Dam

í Suðurstreymoy

dupulta av prísinum, teir vóru kontraheraðir fyri. Jú, har er nokk at taka av.

Mær rennur eisini til hugs eitt annað dømi um spádómkynstur hjá Birgir, nevniliga úttalisini um rækjufiskiskapin í 70-unum.

«Tað loysir seg ikki at investera í rækjuskip, tí markaðurin kann bert

Framhald á síðu 20

